

prima instanță: D. Mîrzenco
instanța de apel: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

dosarul nr. 2ra-1349/17

Î N C H E I E R E

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadî
Luiza Gafton
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Colța Vladimir,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Colța Vladimir împotriva Mariei Ceban cu privire la evacuarea din imobil, fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Colța Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 23 septembrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 12 august 2016, reclamantul Colța Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Ceban cu privire la evacuarea din imobil, fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 21 octombrie 2005 a înregistrat căsătoria cu pîrîta. Aceasta a trecut cu traiul în casa de locuit litigioasă, care aparține reclamantului personal cu drept de proprietate.

Relevă că, din cauza neînțelegerilor, au divorțat la data de 30 martie 2016, iar după divorț, pîrîta Ceban Maria refuză să părăsească casa de locuit al lui Colța Vladimir, prin ce creează impedimente reclamantului la exercitarea dreptului său de proprietate asupra imobilului.

Reclamantul susține, că prin refuzul pârâtei de a elibera benevol imobilul său, aceasta îi încalcă flagrant dreptul de proprietate asupra imobilului.

Solicită evacuarea Mariei Ceban, fără acordarea altui spațiu locativ, din imobilul, format din terenul aferent cu numărul cadastral 8036201330 și casa de locuit individuală cu numărul cadastral 8036201330.01 cu construcții auxiliare, situate în raionul Strășeni, s. Scoreni.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 23 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 a fost respins apelul declarat de Colța Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 23 septembrie 2016.

Instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe cu privire la netemeinicia acțiunii depuse de Colța Vladimir, privind evacuarea Mariei Ceban din imobil, or prima instanța a conchis că nu sunt temeuri de evacuare a intimatei din bunul imobil.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul că Colța Vladimir a recunoscut în prima instanță (conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 septembrie 2016 - f. d. 23-25), că Ceban Maria a contribuit la întreținerea gospodăriei, investind în îmbunătățirea bunului imobil și a gospodăriei, iar Ceban Maria a subliniat că s-a aflat mult timp peste hotare și a trimis mijloace bănești.

Astfel, instanța de apel a reiterat că prima instanță corect a conchis asupra dreptului de abitație a intimatei Ceban Maria, drept care-i permite în continuare folosirea bunului litigios și nu îl îndreptățește pe Colța Vladimir să solicite evacuarea acesteia din bunul imobil.

În speță, instanța de apel a concluzionat că Colța Vladimir nu a prezentat careva probe pertinente, concludente și veridice, care să dovedească faptul că Ceban Maria a abuzat de folosința bunului, i-a adus stricăciuni sau l-a lăsat să degradeze, situație care ar justifica stingerea abitației la cererea proprietarului.

La data de 18 mai 2017 Colța Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a aplicat în mod eronat legea materială la soluționarea litigiului dedus judecății și nu a aplicat legea care urma să fie aplicată.

Apreciază critic soluțiile instanțelor ierarhic inferioare, dat fiind faptul sunt bazate doar pe explicațiile intimatei Ceban Maria precum că are drept de abitație în imobil pentru că a contribuit la întreținerea gospodăriei, fără careva alte probe pertinente.

Insistă că prin probele anexate la materialele cauzei, și anume certificatul nr. 25 din 03 iunie 2016 eliberat de Primăria s. Scoreni, r. Strășeni, se confirmă că casa de locuit cu anexele corespunzătoare datează cu anii 1991 – 1994, fapt înregistrat în Registrul de evidență a gospodăriei populației nr. 7, cont personal 555. Din extrasul din Registrul bunurilor imobile se constată că alte careva construcții în afară de cele date cu anii 1991 – 1994 nu au fost efectuate și înregistrate.

Consideră astfel, neîntemeiată constatarea instanței de apel că Ceban Maria a contribuit la îmbunătățirea esențială a imobilului.

Reiterează că la moment se află în situația în care în calitate de proprietar al imobilului nu poate locui în propria casă, intimata ocupând spațiul dat și dânsul fiind nevoit să locuiască într-o anexă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 07 martie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 23 martie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 3483(f. d. 59), și a fost recepționată la data de 26 aprilie 2017, fapt ce se probează prin data indicată pe plic (f. d. 69).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 18 mai 2017 în termen.

La data de 14 iunie 2017, în adresa intimă Ceban Maria a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 17 iulie 2017 Ceban Maria a solicitat respingerea recursului cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Colța Vladimir este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Colța Vladimir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO,

recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Colța Vladimir, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Colța Vladimir, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Colța Vladimir, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva